

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, declarat de avocatul Iurie Spînu în numele inculpaților

Diacenco Olga Alexandr, născută la 11 mai 1971, originară or. Tiraspol și domiciliată mun. Chișinău, str. Decebal 72/2, ap 9

și

Guțul Alexandr Anatolii, născut la 09 martie 1972, originar or. Lipcani, r-nul Briceni și locuitor s. Medveja, r-nul Briceni .

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.05. - 07.11.2011;

Instanța de apel: 16.01.- 29.03.2012;

Instanța de recurs: 05.02.- 16.04.2013;

Instanța de apel: 05.08.- 02.12.2013;

Instanța de recurs: 16.04.- 01.07.2014;

Instanța de apel: 01.09.- 18.11.2014;

Instanța de recurs: 21.04.- 10.06.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2011, Olga Diacenco a fost condamnată în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, în sumă de 10000 lei.

Prin aceeași sentință, Alexandr Guțul a fost condamnat în baza art. 361¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, în sumă de 10000 lei, în beneficiul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, prima instanță a constatat că, pe parcursul lunilor mai-iunie 2010, Olga Diacenco prin înțelegere prealabilă cu

Alexandr Guțul și cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, aflându-se în mun. Chișinău și urmărind scopul obținerii unui folos financiar direct de 500 Euro, de fiecare persoană, echivalentul a 8000 lei, au organizat intrarea, tranzitarea și șederea ilegală a cetățenilor R. Moldova, Grigore Metei și Gheorghe Popa pe teritoriul țărilor membre ale spațiului „Schengen”, în special al Poloniei, prin obținerea în baza unei declarații false a vizei de muncă de tip „D” de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei.

În acest scop, la începutul lunii mai 2010, Olga Diacenco, aflându-se în mun. Chișinău, acționând de comun acord și împreună cu Alexandr Guțul, i-a întâlnit pe Grigore Metei și Gheorghe Popa la oficiul SRL „Lervalis” amplasată pe str. București 18, mun. Chișinău, care intenționând să plece legal la muncă peste hotarele R. Moldova, unde în timpul discuțiilor purtate le-a promis acestora că poate fi organizată plecarea la muncă peste hotarele R. Moldova.

În continuare le-a comunicat ultimilor că le poate organiza intrarea și șederea pe teritoriul Poloniei în baza unor contracte de muncă poloneze, contra sumei de 500 Euro de fiecare persoană.

Olga Diacenco a solicitat și a primit de la Grigore Metei adeverința cu nr. 420 din 11 mai 2010, eliberată de primăria com. Drăgușeni privind deținerea bunurilor imobile, cazierul judiciar, copia buletinului de identitate cu numărul și seria A 20132416 și a pașaportului național de plecare în străinătate cu seria și numărul B 0451492, iar de la Gheorghe Popa adeverința cu nr. 223 din 11 martie 2010, eliberată de primăria com. Drăgușenii-Noi privind deținerea bunurilor imobile, cazierul judiciar, copia diplomei de bacalaureat cu numărul 06497, copia certificatului de înregistrare a gospodăriei țărănești cu nr. 502782260, copia buletinului de identitate cu numărul și seria A 20104005 și a pașaportului național de plecare în străinătate cu numărul și seria A 3328706.

Astfel, Olga Diacenco, cunoscând că Grigore Metei și Gheorghe Popa nu dispun de acte justificative pentru obținerea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei, acționând de comun acord cu Alexandr Guțul și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în scopul organizării intrării și șederii ilegale pe teritoriul Poloniei a ultimilor, a obținut în condiții necunoscute organului de urmărire penală un contract nr. 886 din 04 mai 2010, de angajare la muncă în Polonia de către angajatorul polonez Sadlowcki Lukasy Jacek cu conținut fictiv și adresa fals indicată și anume la 05-400 Otwock vl. Swieszczevskego 65m2 Polonia, ce nu corespunde realității, eliberat pe numele lui Gheorghe Popa și un contract nr. 899 din 04 mai 2010, de angajare la muncă în Polonia de către angajatorul polonez Sadlowcki Lukasy Jacek cu conținut fictiv și adresa fals indicată și anume la 05-400 Otwock vl. Swieszczevskego 65m2 Polonia, ce nu corespunde realității, eliberat pe numele lui Grigore Metei. Ambele contracte au fost obținute de către Olga Diacenco, pentru a justifica solicitarea lui Grigore Metei și Gheorghe Popa în deschiderea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei.

Ulterior, în a doua jumătate a lunii mai 2010, Olga Diacenco acționând împreună cu Alexandr Guțul întru realizarea în continuare a intențiilor sale infracționale de organizarea migrației ilegale, potrivit înțelegerii telefonice

prealabile, s-a întâlnit cu Grigore Metei și Gheorghe Popa la oficiul SRL „Lervalis” amplasată pe str. București 18, mun. Chișinău, unde le-a transmis acestora câte un pachet de documente acumulat de către ultima în baza copiilor de pe actele prezentate anterior de dîșii și câte o poliță de asigurare de sănătate a cetățenilor care pleacă în străinătate pe numele acestora, precum și un contract nr. 886 din 04 mai 2010, de angajare la muncă în Polonia de către angajatorul polonez Sadlowcki Lukasy Jacek cu conținut fictiv și adresa fals indicată și anume la 05-400 Otwock vl. Swieszczevskego 65 m2 Polonia, ce nu corespunde realității, eliberat pe numele lui Gheorghe Popa și un contract nr. 899 din 04 mai 2010, de angajare la muncă în Polonia de către angajatorul polonez Sadlowcki Lukasy Jacek cu conținut fictiv și adresa fals indicată și anume la 05-400 Otwock vl. Swieszczevskego 65m2 Polonia, ce nu corespunde realității, eliberat pe numele lui Grigore Metei. Ambele contracte au fost obținute de către Olga Diacenco, pentru a justifica solicitarea lui Grigore Metei și Gheorghe Popa în deschiderea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei.

La aceeași întâlnire, Olga Diacenco împreună cu Alexandr Guțul, i-au instruit pe Grigore Metei și Gheorghe Popa, privind modalitatea depunerii pachetelor de documente la Ambasada Poloniei în Chișinău și ascunderea faptului în cadrul convorbirii cu reprezentanții secției consulare a Ambasadei R. Polonia în Chișinău, precum că au achitat careva sume bănești pentru primirea contractelor de muncă poloneze. În aceleași circumstanțe, Alexandr Guțul le-a explicat lui Grigore Metei și Gheorghe Popa, că la intrarea pe teritoriul Poloniei, vor fi întâlniți de către angajator, care le va achita un salariu mare pentru munca prestată.

La sfîrșitul lunii mai 2010, Grigore Metei și Gheorghe Popa, acționînd potrivit indicațiilor primite de la Olga Diacenco și Alexandr Guțul au depus la Ambasada R. Polonia în Chișinău, pachetele de documente primite de la ultimii, precum și contractele de muncă cu conținut fictiv încheiate între angajatorul polonez Sadlowcki Lukasy Jacek cu cetățenii Grigore Metei și Gheorghe Popa cu numerele 889 și 886.

La 25 mai 2010, în baza actelor depuse și a declarațiilor făcute la indicația Olgăi Diacenco și a lui Alexandr Guțul, ambasada Poloniei în R. Moldova i-a eliberat lui Grigore Metei viza de muncă de tip „D” cu nr. PL 4983945 din 24 mai 2010 și lui Gheorghe Popa viza de muncă tip „D” cu nr. PL 4983961 din 24 mai 2010.

La 05 iunie 2010, Olga Diacenco, aflîndu-se în oficiul SRL „Lervalis” amplasat pe str. București 18, mun. Chișinău, acționînd de comun acord și împreună cu Alexandr Guțul, urmărind scopul obținerii unui folos financiar direct de pe urma organizării migrației ilegale, a primit potrivit înțelegerii prealabile de la Grigore Metei și Gheorghe Popa, câte 500 Euro de fiecare persoană, echivalentul a 8000 lei, în total 16000 lei, bani conveniți pentru organizarea intrării și șederii pe teritoriul Poloniei.

Tot la 05 iunie 2010, Grigore Metei și Gheorghe Popa, acționînd potrivit indicațiilor primite de la Olga Diacenco și Alexandr Guțul, în baza vizelor de munca de tip „D” de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei și a contractelor de

muncă cu conținut fictiv, au intrat pe teritoriul Poloniei, însă nu s-au angajat la muncă potrivit prevederilor contractuale, pe motiv că angajatorul și adresa indicată în contracte (05-400 Otwock vl. Swieszczevskiego 65m2) nu exista, din care considerente Grigore Metei și Gheorghe Popa au revenit în R. Moldova.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în modul prevăzut de art. 401 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către **avocatul Ion Guzun în numele inculpatului Alexandr Guțul**, prin care a fost solicitată casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat din motivul lipsei în acțiunile acestuia a componentei de infracțiune prevăzute la art. 362¹ alin. (2) Cod penal, deoarece nu au fost prezentate careva probe care ar confirma vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului a fost invocat că Alexandr Guțul nu se consideră vinovat, iar declarațiile sale privind nevinovăția sa, se confirmă și prin declarațiile părții vătămate Grigore Metei care a comunicat că aflându-se în oficiul Olgăi Diacenco a fost consultat de către Alexandr Guțul cum să se comporte la consulatul Poloniei.

Careva documente, contracte de la el nu a primit și bani nu i-a transmis. La ambasada Poloniei a fost personal, unde a prezentat setul de documente necesare și a primit viza.

3.1. Împotriva aceleiași sentințe, a fost declarat apel și de către **avocatul Iurie Spînu în numele inculpatei Olga Diacenco** care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, emiterea în temeiul art. 218 Cod de procedură penală a unei încheieri interlocutorii cu privire la încălcările normelor procesual-penale, neîntreprinderea tuturor măsurilor prevăzute de lege pentru cercetarea cauzei sub toate aspectele, complet și obiectiv, încălcarea principiului prezumției nevinovăției, ceea ce a permis organului de urmărire penală, ca pe parcursul a 2 ani, să-i încalce inculpatei drepturile și libertățile.

În conținutul cererii de apel s-a invocat că:

- în materialele cauzei lipsește procesul-verbal de autosesizare întocmit de organul de urmărire penală în privința Olgăi Diacenco, care în timp de 24 ore n-a fost confirmat de procuror;
- în privința Olgăi Diacenco, prin ordonanța de începere a urmăririi penale potrivit art. 274 alin. (2) Cod de procedură penală, n-a fost pornită urmărirea penală în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal
- învinuirea adusă în rechizitoriu nu are la bază o soluție de pornire a urmăririi penale, situație care implică nulitatea absolută a oricăror acte și acțiuni de urmărire penală, ce exclud urmărirea penală;
- prima instanță nu a examinat și nu a apreciat poziția apărării, prin care și-a expus părerea întru nevinovăția inculpatei Olga Diacenco;
- în cadrul examinării judecătorești nu a fost dovedit scopul obținerii interesului material din partea Olgăi Diacenco, învinuirea fiind bazată pe presupuneri;

- nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și aceasta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate;
- nu a fost stabilit nici un indiciu referitor la ilegalitatea intrării, șederii sau ieșirii lui Gheorghe Popa și Grigore Metei în/din Polonia;
- prima instanță a transcris în sentință rechizitoriul fără a încerca să demonstreze relevanța prevederilor normelor enunțate cazului în speță;
- prima instanță nu a ținut cont de faptul că agenția de turism nu prevede angajarea persoanelor la lucru după hotărârile țării, iar eliberarea polițelor de asigurare medicală lui Gheorghe Popa și Grigore Metei a fost efectuată în mod legal;
- prima instanță nu a ținut cont de faptul că Grigore Popa nu a fost audiat în cadrul urmăririi penale, iar la ședințele de judecată n-a participat și nu a fost audiat, deoarece era plecat la lucru peste hotărârile țării;
- de către prima instanță nu s-a ținut cont de faptul că potrivit declarațiilor părților vătămate, aceștia au pretenții față de Olga Diacenco numai referitor la restituirea banilor și nu la organizarea migrației ilegale, care de fapt nici nu a avut loc;
- la examinarea cazului, acuzarea nu a prezentat nici o probă directă care ar demonstra vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii imputate, din care considerente Olga Diacenco urmează a fi achitată în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că fapta n-a fost comisă de inculpată și fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2012, au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului Ion Guzun în numele inculpatului Alexandr Guțul și avocatului Iurie Spînu în numele inculpatei Olga Diacenco, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, probele prezentate în sprijinul învinuirii și reflectate în sentință, care obiectiv și sub toate aspectele au fost examinate și apreciate de către prima instanță, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat că argumentele invocate în apeluri, precum că *acuzarea n-a prezentat suficiente probe întru învinuirea inculpaților Olga Diacenco și Alexandr Guțul în infracțiunea incriminată*, sunt declarative, fără a avea vre-un suport juridic.

Referitor la argumentul avocatului Iurie Spînu precum că *în privința inculpatei Olga Diacenco nu este ordonanță de începere a urmăririi penale*, instanța le-a considerat de asemenea declarative, menționând că acestea se combat prin ordonanța de începere a urmăririi penale din 18.10.2010, (f. d. 1, vol. I), confirmată de procuror, ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuț din 02.11.2010 (f. d. 73, vol. I) și ordonanța de punere sub învinuire a Olgăi Diacenco din 02.02.2011 (f. d. 135 - 136, vol. I).

Instanța de apel a considerat, că nerecunoașterea vinovăției de către inculpații Olga Diacenco și Alexandr Guțul nu echivalează cu achitarea lor, de vreme ce

circumstanțele stabilite și probele analizate dovedesc cu certitudine participarea ambilor inculpați la faptele incriminate, iar argumentele apelanților indicate în apelurile declarate prevăd scopul de a evita răspunderea penală.

5. Avocatul Iurie Spînu în numele inculpatei Olga Diacenco a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare sau să fie dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului apărarea a invocat că:

- instanțele de fond greșit au calificat fapta inculpatei Olga Diacenco pentru care a fost învinuită și condamnată în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i încălcate drepturile și principiile generale la un proces echitabil garantat în art. 6 § 1 din CțEDO;
- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia contestată urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs;
- Legea cu privire la migrațiune nr. 1518-XV din 06 decembrie 2002, valabilă la momentul adoptării art. 362¹ Cod penal, din 29.12.2005, determina noțiunea de migrațiune ilegală ca intrarea în R. Moldova, șederea și ieșirea din teritoriul ei, cu încălcarea legislației în vigoare a R. Moldova.
Consideră că art. 362¹ Cod penal, a fost adoptat pentru apărarea securității de stat și a teritoriului R. Moldova, combaterea migrației ilegale a cetățenilor străini care intrau, ședeau, tranzitau și ieșeau ilegal din R. Moldova pentru a ajunge în țările comunității europene, iar pedepsiți și trași la răspunderea penală pot fi numai persoanele care organizează trecerea persoanelor peste hotarele R. Moldova în taină și pe ascuns, adică fără acte, vize și în mod ilegal;
- instanțele de fond erau obligate să stabilească că norma penală în speță nu poate fi aplicată, deoarece în cadrul examinării judecătorești nu s-a stabilit nici un indiciu referitor la ilegalitatea intrării, șederii și ieșirii lui Gheorghe Popa și Grigore Metei în/din Polonia;
- probe ce ar dovedi ilegalitatea intrării, șederii și ieșirii din Polonia a lui Gheorghe Popa și Grigore Metei nu sunt, la fel, cum nu au fost prezentate probe precum că, contractele de muncă care s-au dovedit a fi false au fost primite de la inculpata Olga Diacenco, de unde rezultă, că calificarea faptei inculpatei este o eroare judiciară;
- concluziile instanțelor privind vinovăția inculpatei Olga Diacenco rezultă din declarațiile părții vătămate Grigore Metei și martorului Eugenia Popa care au comunicat că au pretenții față de Olga Diacenco numai referitor la restituirea banilor, considerînd că intrarea, șederea și ieșirea din Polonia a fost legală;
- nu a fost dovedit scopul obținerii interesului material din partea Olgăi Diacenco, deoarece la materialele cauzei nu există nici o probă referitor la primirea banilor în sumă de 500 Euro, de la Grigore Metei și Gheorghe

Popa, deoarece din declarațiile martorilor, reiese, că banii au fost transmiși când Gheorghe Popa și Grigore Metei erau în drum spre Polonia, aveau toate actele și puteau pleca fără ajutorul sau implicarea inculpatei;

- instanțele de fond au comis eroarea de drept motivându-și soluția în baza declarațiilor părții vătămate Gheorghe Popa, care nu a fost prezent și audiat, deoarece nu a participat la examinarea cauzei;
- nu a fost prezentată nici o probă care ar demonstra că Olga Diacenco este vinovată de infracțiunea imputată, astfel aceasta urmează a fi achitată deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii;
- instanța de apel nu a motivat soluția, nu a apreciat probele prezentate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, coroborării acestora, nu a judecat apelul din punct de vedere al stării de fapt și de drept, conform art. 414 Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Iurie Spînu în numele inculpatei Olga Diacenco, iar din oficiu, prin extindere în privința lui Alexandr Guțul, s-a dispus casarea deciziei instanței de apel cu rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției, instanța de recurs a menționat, că argumentele invocate de avocat în recursul declarat și-au găsit reflectare în starea reală a lucrurilor statuate în cauză, inclusiv pe motiv, că judecând apelurile, instanța de judecată nu a înlăturat incertitudinile invocate de apărător în recurs, ci le-a expus succint, printr-o frază de ordin general „*că motivele invocate, sunt niște aberații afirmate numai prin cuvinte, fără a avea vre-un suport juridic*”, fără a le analiza în ansamblu, coroborându-le cu celelalte probe administrate în cauză.

Colegiul a enunțat, că decizia instanței de apel conține numai afirmația că instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpaților Olga Diacenco și Alexandr Guțul în baza art. 361¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pe când în Codul penal, nu se conține dispoziția normei date art. 361¹ Cod penal, fapt ce demonstrează, că instanța de apel pronunțându-se asupra respingerii apelurilor declarate de avocați, declarate în interesele inculpaților, prin admiterea unei asemenea erori de drept, nu a rezolvat fondul acestor apeluri.

A mai evidențiat instanța de recurs, că în dispozitivul sentinței, Olga Diacenco este condamnată în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal iar Alexandr Guțul în baza art. 361¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, normă de drept neprevăzută de Codul penal.

La fel, s-a constatat că instanța de apel nu a dat răspuns argumentat asupra mai multor motive invocate în apel de către avocat, referitor la faptul că nu a fost dovedit scopul obținerii interesului material din partea Olgăi Diacenco, că agenția de turism nu prevede angajarea persoanelor la lucru după hotarele țării, nu au fost prezentate probe ce ar dovedi ilegalitatea intrării, șederii și ieșirii din Polonia a lui Gheorghe Popa și Grigore Metei, că partea vătămată Gheorghe Popa în ședințele de judecată nu a participat și nu a fost audiat, că potrivit declarațiilor părților vătămate

Gheorghe Popa și Grigore Metei, aceștia au pretenții față de Olga Diacenco numai referitor la restituirea banilor.

Astfel, instanța de recurs a considerat că concluzia instanței de apel este pripită și nu corespunde materialelor cauzei, nefiind date răspunsuri și argumentări clare asupra probelor prezentate, iar unele probe au rămas fără apreciere, astfel probele administrate în cauză nu au fost apreciate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2013, a fost admis apelul avocatului Ion Guzun în numele inculpatului Alexandr Guțul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Alexandr Guțul a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, cu aplicarea art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, în sumă de 8000 lei.

Totodată, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Iurie Spînu în numele inculpatei Olga Diacenco și menținută sentința fără modificări.

Acțiunea civilă depusă de Grigore Metei și Gheorghe Popa a fost lăsată fără soluționare.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, sentința de condamnare a inculpaților Olga Diacenco și Alexandr Guțul conține descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, conține probele pe care se întemeiază concluziile instanței și motivele pentru care au fost respinse argumentele părții apărării.

Așadar, instanța de apel a considerat constatat, că ambii inculpați au săvârșit organizarea migrației ilegale, adică au săvârșit organizarea, în scopul obținerii directe a unui folos financiar în sumă de 500 euro, echivalentul a 8000 lei pentru fiecare, a intrării, șederii, tranzitării ilegale a teritoriului statului sau ieșirii de pe acest teritoriu a lui Gr. Metei și Gh. Popa, care nu sunt nici cetățeni nici rezidenți ai țărilor membre ale spațiului „Schenghen”, săvârșită asupra două persoane și săvârșită de două sau mai multe persoane, acțiuni ce se încadrează în dispoziția art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

A mai menționat instanța de apel, că probele cercetate pe parcursul examinării cauzei au fost administrate în condițiile legii, sunt utile, concludente, pertinente, coroborează între ele și în ansamblul lor demonstrează vinovăția inculpaților Olga Diacenco și Alexandr Guțul în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Au fost respinse ca nefondate motivele apelurilor referitor la nevinovăția inculpaților, care chipurile nu au primit careva bani și documente de la Grigore Metei și Gheorghe Popa, că ultimii au intrat în mod legal în Polonia în baza vizelor primite de către ei în mod legal, că nu au fost prezentate careva probe ce ar confirma că contractele de muncă le-au fost prezentate lui Grigore Metei și Gheorghe Popa de către inculpați, ori astfel de motive sunt declarative și contravin declarațiilor martorilor depuse în condițiile legii, materialelor dosarului, expuse detaliat în sentință și în decizia instanței de apel.

La fel, au fost respinse ca nefondate și motivele apelului referitor la lipsa procesului-verbal de autosesizare întocmit de OUP în privința inculpatei

Olga Diacenco, că în privința acesteia nu a fost pornită urmărirea penală în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, că în cadrul examinării cauzei în judecată nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, ori urmărirea penală în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal a fost pornită prin ordonanța din 18.10.2010 în baza materialelor înregistrate sub nr. 164 din 08.10.2010, pe faptul organizării migrațiunii ilegale a lui Grigore Metei și Gheorghe Popa prin intermediul firmei „Lervalis”. Faptul, că Gheorghe Popa la ședințele de judecată nu a participat și nu a fost audiat nu-i dezvinovățește pe inculpați, fiindcă Gheorghe Popa este plecat peste hotarele țării, iar acțiunile ilegale ale inculpaților față de persoana vizată s-au confirmat integral prin declarațiile martorilor expuse în sentință și materialele dosarului.

A mai conchis instanța de apel, că prima instanță la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzut de art. 7 Cod penal, scopul și criteriile individualizării pedepsei prevăzute de art. art. 61, 75 Cod penal, de pericolul social sporit al faptei comise, de persoana inculpaților.

Totodată, Colegiul penal a considerat necesar de a admite parțial apelul declarat de avocat în numele inculpatului Alexandr Guțul, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă cu aplicarea art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că prima instanță l-a condamnat pe Alexandr Guțul în baza legii inexistente - art. 361¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, astfel, considerînd că Alexandr Guțul are dreptul la o sentință legală și întemeiată.

În cele din urmă, instanța de apel a corectat eroarea admisă în sentință în privința lui Al. Guțul prin aplicarea unei pedepse mai blînde.

Ce ține de acțiunea civilă, instanța de apel a precizat, că pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei în prima instanță Grigore Metei și Gheorghe Popa nu au fost recunoscuți ca părți vătămate, nu au înaintat în condițiile legii acțiune civilă cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

A conchis instanța de apel, că depunerea acțiunii civile în instanța de apel contravine prevederilor art. 221 Cod de procedură penală, care expres prevede, că acțiunea civilă se înaintează în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești, iar potrivit art. 372 alin. (3) Cod de procedură civilă, în apel nu se poate schimba calitatea procedurală a părților, temeiul sau obiectul acțiunii și nici nu pot fi înaintate noi pretenții.

8. Avocatul Iurie Spînu în numele inculpaților Olga Diacenco și Alexandr Guțul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare.

În susținerea recursului avocatul a enunțat, că instanța de apel la rejudecarea cauzei a ignorat indicațiile instanței de recurs și s-a limitat la transcrierea deciziei casate din 29 martie 2012, fără a se pronunța asupra motivelor din apel.

Instanțele de fond au lăsat fără atenție faptul, că concluziile despre vinovăția inculpaților se bazează numai pe declarațiile părții vătămate Gr. Metei și a

martorului E. Popa, din care rezultă că aceștia au pretenții față de inculpați doar la restituirea banilor și consideră că intrarea, șederea și ieșirea din Polonia a fost legală.

Recurentul a mai precizat, că în hotărîrea contestată se indică eronat, că declarațiile acestora au fost citite, însă în ședința de judecată martora E. Popa a fost prezentă și putea fi audiată, fapt ce nu s-a petrecut.

Mai mult ca atît, instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că la dosar nu există nici o probă referitor la primirea banilor în sumă de 500 euro fiecare.

Totodată, recurentul a făcut referire și la faptul că, prima ședință în instanța de apel, a fost numită pentru 06 noiembrie 2013 în completul judecătorilor L. Catan, M. Buruiian și Gh. Iovu, însă a fost amînată din motiv că Gh. Iovu a participat anterior la judecarea apelului, iar ulterior, la 02 decembrie 2013, cauza a fost judecată de un nou complet format din magistrații I. Secrieru, B. Bîrcă și M. Buruiian, ceea ce contravine legislației și chiar dacă exista o dispoziție de formare a completului Colegiului penal, judecătorii noi atrași pentru judecarea cauzei nu au avut timp pentru a face cunoștință cu materialele cauzei.

Avocatul-recurent a mai specificat, că instanța de apel i-a încălcat dreptul de a face cunoștință cu procesul-verbal al ședinței, iar soluția instanței prin care acțiunea civilă a fost lăsată fără soluționare, contravine prevederilor art. 225 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Iurie Spînu în numele inculpaților, casată decizia instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de recurs a reținut existența temeiului de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 4 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs a conchis că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 02 decembrie 2013 (f. d. 208-2014, vol. II), în legătură cu faptul că inculpații nu cunosc limba de stat a fost invitat interpretul Diana Guzun, însă semnătura acesteia lipsește. Totodată, s-a evidențiat și faptul că în decizia instanței de apel din 02 decembrie 2013, nu este mențiunea referitor la participarea interpretului, ceea ce duce la apariția unor dubii privitor la participarea acestuia în ședința de judecată.

A menționat instanța de recurs, că lipsa semnăturilor interpretului în declarațiile inculpaților, duce la încălcarea prevederilor art. 337 (2) Cod de procedură penală.

La fel, instanța de recurs a mai enunțat că instanța de apel, nu a ținut cont de indicațiile obligatorii expuse în decizia anterioară a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2013, care a menționat că instanța de apel urmează să i-a în considerație cele expuse, să înlătore încălcările de lege menționate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate de avocat, să aprecieze toate probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, să de-a o încadrare juridică corectă a faptelor comise de inculpați și

respectând normele procesual-penale nominalizate, să adopte o hotărîre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Iurie Spînu în numele inculpatei Olga Diacenco și admis parțial apelul declarat de avocatul Ion Guzun în numele inculpatului Alexandr Guțul, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Alexandr Guțul a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (2), lit. b), c) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, în sumă de 10000 lei, în rest, sentința a fost menținută fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că probele cercetate pe parcursul examinării cauzei au fost administrate în condițiile legii, sunt utile, concludente, pertinente, coroborează între ele și în ansamblul lor demonstrează vinovăția inculpaților Olga Diacenco și Alexandr Guțul în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a respins ca nefondate motivele apelurilor referitor la nevinovăția inculpaților, care chipurile nu au primit careva bani și documente de la Grigore Metei și Gheorghe Popa, că ultimii au intrat în mod legal în Polonia în baza vizelor primite de către ei în mod legal, că nu au fost prezentate careva probe ce ar confirma că contractele de muncă le-au fost prezentate lui Grigore Metei și Gheorghe Popa de către inculpați, apreciind că astfel de motive sunt declarative și contravin declarațiilor martorilor, depuse în condițiile legii, materialelor dosarului.

La fel, au fost respinse ca nefondate și motivele apelului referitor la lipsa procesului-verbal de autosesizare întocmit de OUP în privința Olgăi Diacenco, că în privința acesteia nu a fost pornită urmărirea penală în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, că în cadrul examinării cauzei în judecată nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La capitolul dat fiind evidențiat că urmărirea penală în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal, a fost pornită prin ordonanța, confirmată de procuror din 18.10.2010, în baza materialelor înregistrate sub nr. 164 din 08.10.2010, pe faptul organizării migrațiunii ilegale a lui Grigore Metei și Gheorghe Popa (f. d. 1, vol. 1), iar ulterior, Olga Diacenco a fost recunoscută în calitate de bănuit și învinuit, conform ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit din 02.11.2010 (f. d. 73, vol. I) și ordonanța de punere sub învinuire a acesteia din 02.02.2011 (f. d. 135-136, vol. I).

Referitor la argumentul apelantului precum că Gh. Popa nu a participat și nu a fost audiat la ședințele de judecată, instanța de apel a menționat, că acest fapt nu-i dezvinovățește pe inculpați, deoarece Gheorghe Popa este plecat peste hotarele țării, iar acțiunile ilegale ale inculpaților față de persoana vizată s-au confirmat integral prin declarațiile martorilor expuse la cercetarea judecătorească și materialele dosarului.

La același capitol, de către instanța de apel a fost reținut că, martorul Eugenia Popa, care este soția martorului Gheoghe Popa, în prima instanță a declarat, că soțul ei împreună cu Grigore Metei dorind să plece peste hotare la

lucru, s-au înțeleș cu Olga Diacenco, ca să le ajute cu contractul de muncă în Polonia. Soțul ei și Grigore Metei i-au transmis personal Olgăi Diacenco suma de cîte 500 Euro pentru contractul de muncă, care s-a dovedit a fi fals, deoarece când a venit soțul la fața locului era pădure și astfel de întreprindere nu exista, ei fiind nevoiți să se întoarcă înapoi, iar Olga Diacenco a refuzat să le întoarcă banii. Soțul i-a comunicat că Olga Diacenco lucrează împreună cu Alexandr Guțul (f. d. 13-14, vol. II).

Instanța de apel a menționat, că nerecunoașterea vinovăției de către inculpați în săvîrșirea infracțiunii înscrinate, reprezintă de fapt o linie de apărare, deoarece vinovăția acestora se confirmă prin cumulul de probe enunțate supra.

Cu referire la argumentul invocat de către avocați în apel, prin care se susține *că prima instanță urma să aprecieze critic declarațiile martorilor Grigore Metei și Eugenia Popa*, instanța de apel le-a considerat ca fiind neîntemeiate, fiind lipsite de suport probator, fiind o metodă de apărare a inculpaților, acestea fiind combătute prin probe enunțate, care sunt concludente, pertinente, iar careva temei de a nu crede declarațiilor martorilor vizați, care se confirmă prin probele materiale enunțate, instanței nu au fost prezentate.

Argumentul apărării *precum că, art. 362¹ Cod penal, a fost adoptat pentru apărarea securității de stat și a teritoriului R.Moldova, combaterea migrației ilegale a cetățenilor străini care intrau, ședeau, tranzitau și ieșeau ilegal din R.Moldova pentru a ajunge în țările comunității europene, iar pedepsiți și trași la răspunderea penală pot fi numai persoanele care organizează trecerea persoanelor peste hotarele R. Moldova în taină și pe ascuns, adică fără acte, vize și în mod ilegal*, instanța de apel l-a respins prin contraargumentul, că martorii Grigore Metei și Gheorghe Popa au primit viza pentru Polonia în baza unui contract de muncă cu date eronate, care a fost transmis de inculpata O. Diacenco, cu scopul de a determina obținerea vizei și intrarea ilegală a martorilor pe teritoriul Poloniei, știind cu certitudine, că astfel de angajator, ca cel indicat în contractul de muncă nu există, primind pentru aceasta o remunerare de 500 euro, fapte ce se încadrează în prevederile art. 362¹ alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Referitor la argumentul avocatului *precum că nu sunt probe ce ar dovedi ilegalitatea intrării, șederii și ieșirii din Polonia a lui Grigore Metei și Gheorghe Popa, iar contractele de muncă care s-au dovedit a fi false, au fost primite de la inculpata Olga Diacenco*, instanța de apel le-a respins menționînd că din informația eliberată de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 10-1-256 din 28.07.2010 rezultă că în Registrul de înregistrare a contractelor individuale de muncă ale cetățenilor R. Moldova angajați la muncă peste hotare în perioada 01.05.2010 – 28.07.2010 nu au fost înregistrate contractele individuale de muncă pe numele lui Gheorghe Popa și Grigore Metei (f. d. 47, vol. I), iar din răspunsul Biroului Național Central INTERPOL nr. 33/9825 din 28.10.2010 rezultă că nu a fost posibil de stabilit autenticitatea contractelor de muncă și nici legătura cet. Lukasz Sadlowski, cu înregistrare la domiciliu în Otwock Jana Pawla II 65/2, dacă are careva tangență cu compania „Lervalis”, sau altă companie de transporturi din R. Moldova. Cet. Lucasz Sadlowski din luna mai 2010 nu locuiește pe adresa înregistrării la domiciliu și nu poate fi localizat (f. d. 51, vol. I).

A mai reținut instanța de apel, că declarațiile martorilor cât și descifrările telefonice care dovedesc că inculpata a dus convorbiri cu martorii Gheorghe Popa și Grigore Metei, care aflându-se în Polonia, au apelat la 10.06.2010 de la nr. 48884117792 (Polonia) ce aparține cet. Grigore Metei nr. 2473285 ce aparține inculpatului Alexandr Guțul, durata convorbirilor fiind de 142 sec, 59 sec și 165 sec, iar inculpatul Alexandr Guțul contacta telefonic cu apeluri intrare-ieșire pe inculpata Olga Diacenco la nr. 260531 și nr. 069129635 (f. d. 151-164, vol. I), confirmă cu certitudine veridicitatea declarațiilor martorilor cât și vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii.

La capitolul individualizării pedepsei în privința inculpaților, instanța de apel a menționat că pedeapsa sub formă de amendă, stabilită inculpaților corespunde cerințelor art. 61 Cod penal și își va atinge scopul, echitatea socială, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia cât și a altor persoane care săvârșesc asemenea infracțiuni.

În concordanță cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului Alexandr Guțul a ținut cont de circumstanțele relevante, de personalitatea inculpatului, lipsa circumstanțelor agravante și a conchis că corectarea și reeducarea acestuia poate avea loc cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în limita stabilită de prima instanță, deoarece instanța de apel nu poate agrava situația inculpatului în propriul apel.

Ce ține de acțiunea civilă înaintată de martorii Grigore Metei și Gheorghe Popa (f. d. 194-195 vol. II), instanța de apel a menționat că, pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei în prima instanță Grigore Metei și Gheorghe Popa nu au înaintat în condițiile legii acțiune civilă cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar depunerea acțiunii civile de către aceștia în instanța de apel contravine prevederilor art. 221 Cod de procedură penală, care expres prevede, că acțiunea civilă se înaintează în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești, iar conform art. 372 alin. (3) Cod de procedură civilă, în apel nu se poate schimba calitatea procedurală a părților, temeiul sau obiectul acțiunii și nici nu pot fi înaintate noi pretenții.

11. La 13 februarie 2015, *avocatul Iurie Spînu în numele inculpaților Olga Diacenco și Alexandr Guțul*, a depus cerere de recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 12) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare sau să fie dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului apărarea a invocat, că a luat cunoștință cu decizia instanței de apel, la 16 ianuarie 2014, cînd a fost primită de inculpată prin poștă, fapt confirmat prin plicul expediat pe numele ei la 12 ianuarie 2014, însă avocatului și inculpatului Alexandr Guțul decizia motivată nu le-a fost expediată.

Recurentul relatează, că la 16 decembrie 2014, decizia motivată nu a fost pronunțată public, deoarece din spusele grefierului nu era redactată și ulterior urma să fie expediată prin poștă, fapt confirmat și prin data expedierii deciziei motivate din 12 ianuarie 2014, or, în caz contrar, conform art. art. 338 alin. (4), 418 Cod de

procedură penală, decizia motivată urma să le fie expediată în 3 zile.

Mai susține recurentul, că nici el nici inculpatul nu au fost informați în termen de 5 zile despre remiterea dosarului în prima instanță conform art. 418 alin. (6) Cod de procedură penală, fapt ce confirmă că decizia motivată nu a fost pronunțată la 16 decembrie 2014.

Susține recurentul, că instanța de apel a încălcat dreptul inculpatei Olga Diacenco la interpret, nu a verificat dacă ea posedă limba în care se desfășoară procesul conform art. art. 358, 413 Cod de procedură penală, iar potrivit deciziei recurate interpretul nu este indicat conform art. 417 alin. (3) Cod de procedură penală, că ar fi participat la judecarea cauzei.

La fel, indică recurentul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța de apel a ignorat motivul calificării greșite a faptei inculpaților.

Consideră apărarea, că respingînd argumentul prin care s-a menționat că art. 362¹ Cod penal, a fost adoptat pentru apărarea securității de stat și a teritoriului R. Moldova, instanța de apel a produs o contradicție esențială între norma penală și concluzia dată.

Mai susține recurentul, că nu există nici o probă referitor la ilegalitatea intrării, șederii sau ieșirii lui Gheorghe Popa și Grigore Metei în/din Polonia, nu a fost constatat și dovedit scopul obținerii interesului financiar sau material din partea inculpaților în mărime de 500 euro de fiecare, nu există acte recunoscute false în baza cărora au fost obținute vizele de muncă.

Totodată, instanța de apel contrar art. 436 Cod de procedură penală, a ignorat indicațiile instanței de recurs, care prin decizia din 16 aprilie 2013, printre altele, a dispus ca instanța de apel să aprecieze toate probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și să dea o încadrare juridică corectă faptelor săvârșite de inculpați.

Apărarea este de opinia că instanța de apel, la judecarea cauzei, a încălcat principiul contradictorialității și egalității armelor, manifestîndu-se în favoarea acuzării; în conținutul deciziei recurate, instanța de apel nu a dat răspuns la argumentul invocat în apel, și anume că de ce Grigore Metei inițial fiind la poliție a ascuns faptul că o cunoștea pe Olga Diacenco și locul ei de muncă; de ce urmărirea penală nu a fost pornită pe numele persoanelor cunoscute părților vătămate; pentru ce au fost efectuate procedurile de recunoaștere, de ce Gheorghe Popa și Grigore Metei nu au fost atrași la răspundere în cazul folosirii documentelor oficiale false pentru obținerea vizelor, deoarece anume ei au prezentat actele la ambasadă și cunoșteau cu certitudine că nu dispuneau de actele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei.

Recurentul susține că informația prezentată de INTERPOL și descifrările telefonice au fost interpretate de către instanța de apel în mod eronat, în favoarea acuzării.

La fel, recurentul remarcă că instanța de apel nu a ținut cont că inculpații nu și-au recunoscut vina, nu a dezbătut argumentul adus de apărare împotriva

concluziei primei instanțe precum că inculpații lucrau într-un oficiu și coordonau acțiunile pentru acordarea serviciilor, or asemenea declarații în judecată nu au fost date și ele lipsesc în dosar, partea vătămată Gheorghe Popa nu a participat la examinarea cazului.

Subliniază, că în motivarea deciziei instanța de apel se referă eronat la acțiunea civilă a părților în procesul penal, întrucât atât în prima instanță, cât și la rejudecare în apel asemenea pretenții nu au fost înaintate, iar în dispozitivul hotărârii careva mențiuni la acțiunea civilă lipsesc.

Instanțele inferioare erau obligate să stabilească că norma penală enunțată nu poate fi aplicată, deoarece în cadrul examinării judecătorești nu s-a stabilit nici un indiciu referitor la legalitatea intrării, șederii și ieșirii lui Gh. Popa și Gr. Meteii în/din Polonia.

Reiterează că art. 362¹ Cod penal, a fost adoptat pentru apărarea securității de stat și a teritoriului R. Moldova și culpabili de răspundere penală pot fi numai persoanele care organizează trecerea ilegală a persoanelor peste hotarele R. Moldova, adică în taină, pe ascuns, fără acte, vize sau cu actele false, iar latura obiectivă a acestei infracțiuni se realizează, prin acțiuni active, capabile să producă o stare de pericol sau să aducă o daună orînduirii sociale și de stat a R. Moldova.

Instanța de apel a indicat eronat în decizie, precum că acuzatorul de stat Vitalie Călugăreanu a solicitat admiterea apelului depus de către avocatul Ion Guzun în interesele inculpatului Alexandr Guțul, inclusiv din oficiu cu condamnarea lui în baza art. 362¹ alin. (2) Cod penal, în rest apelurile să fie respinse ca nefondate, or, asemenea cerințe de procuror nu au fost înaintate și acesta nici nu cunoștea circumstanțele cazului, iar instanța și-a atribuit neîntemeiat atribuțiile acuzatorului.

Totodată, instanța de apel nu s-a expus asupra solicitării apărării cu privire la emiterea încheierii interlocutorii în baza art. 218 Cod de procedură penală referitor la încălcările normelor procesual penale.

Instanța de apel, judecînd apelul nu s-a expus detaliat și amănunțit asupra tuturor argumentelor invocate în apelurile apărării, nu a verificat și nu a dat apreciere tuturor probelor, ci a făcut o selectare a probelor din dosar, luînd ca bază probele favorabile acuzării și în așa mod a concluzionat că s-a constatat existența faptei infracțiunii.

12. Procurorul a depus referință, pronunțîndu-se pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că acesta este neîntemeiat.

13. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

După cum rezultă din materialele dosarului, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 18.11.2014 în prezența avocatului Iurie Spînu și inculpatei O. Diacenco, fapt ce direct rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată (f. d. 58-59, vol. III), iar odată cu pronunțarea dispozitivului, ultimii au fost înștiințați despre faptul că pronunțarea deciziei motivate urmează să aibă loc la 16.12.2014, ora 14:00.

Necăținând la faptul că atât avocatul inculpaților, cât și inculpata O. Diacenco au fost înștiințați în mod legal despre data și ora pronunțării deciziei motivate, instanța de recurs atestă că la data și ora stabilită, inculpata și avocatul acesteia nu s-au prezentat în ședința de judecată din 16.12.2015, din motive necunoscute.

Prin urmare, Colegiul penal constată că recursul în cauză a fost declarat după mai mult de o lună de la data pronunțării deciziei motivate, adică recursul vizat este declarat peste termenul legal stabilit de lege.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului *precum că la 16 decembrie 2014, decizia motivată nu a fost pronunțată public, deoarece din spusele greșierului nu era redactată și ulterior urma să fie expediată prin poștă*, or din procesul-verbal al ședinței de judecată din 16 decembrie 2014 rezultă cu certitudine că la data respectivă decizia motivată a fost înmînată procurorului, care s-a prezentat în ședință și a confirmat prin semnătură faptul recepționării deciziei motivate în recipisa anexată la materialele dosarului (f. d. 59, 79 vol. III).

Cu referire la același aspect, instanța de recurs remarcă și faptul că fiind reprezentant legal al ambilor inculpați, așa precum rezultă din mandatele anexate la materialele dosarului (f. d. 80, 189-191, vol. II), avocatul Iurie Spînu nu a formulat careva obiecții la procesul-verbal sau ar fi indicat la careva inexactități al acestuia în modul prevăzut de art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală, prin urmare afirmațiile invocate în recurs fiind apreciate de către instanță, ca declarative.

În ce privește argumentul recurentului cu referire la faptul că decizia contestată lui nu i-a fost expediată, iar inculpatei i-a fost expediată numai la 12 ianuarie 2015, astfel considerînd că a depus recursul în termen, după recepționarea deciziei prin intermediul poștei, instanța de recurs de asemenea îl respinge ca fiind neîntemeiat.

Acesta deoarece, după cum rezultă din rigorile impuse de legea procesual penală și anume din conținutul art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

La acest segment, se va menționa că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Or, nu poate fi interpretat că expedierea deciziei prin intermediul poștei echivalează cu începerea curgerii termenului de prescripție pentru depunerea recursului.

Distinct de considerentele enunțate, instanța de recurs menționează că nici argumentul recurentului precum că *instanța de apel a încălcat dreptul inculpatei Olga Diacenco la interpret și nu a verificat dacă ea posedă limba în care se desfășoară procesul conform art. art. 358, 413 Cod de procedură penală*, nu poate constitui temei de admitere a recursului.

Or, din procesul-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel din 28 octombrie 2014 rezultă incontestabil că președintele ședinței a soluționat chestiunea cu privire la participarea interpretului întrucât inculpata O. Diacenco necesita serviciile unui interpret (f. d. 54, vol. III).

Mai mult, la materialele dosarului sunt anexate și recipisele semnate de interpretul Diana Guzun din 28 octombrie 2014 și respectiv 18 noiembrie 2014, potrivit cărora ultimei i-au fost explicate drepturile și obligațiile, fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pe care o poartă conform art. 312 Cod penal (f. d. 45-46, vol. III).

Pe cale de consecință, avînd în vedere că în situația cînd instanța de recurs respinge recursul ca fiind tardiv, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărîrii adoptate, din acest punct de vedere, nu există temei de a se expune asupra legalității deciziei instanței de apel referitor la vinovăția stabilită inculpaților O. Diacenco și Al. Guțul.

Raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul declarat de avocatul Iurie Spînu în numele inculpaților Olga Diacenco și Alexandr Guțul, este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

14. În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Iurie Spînu în numele inculpaților Diacenco Olga și Guțul Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-i pe *Diacenco Olga Alexandr și Guțul Alexandr Anatolii*, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev